

शृङ्गकः, पुं, (शृङ्ग इव। कन्।) जीवजहृषः।
 इति जटाधरः ॥
 शृङ्गकन्दः, पुं, (शृङ्गवत् कन्दो यस्य।) शृङ्गा-
 टकः। इति राजनिर्घण्टः ॥
 शृङ्गजं, क्ली, (शृङ्गात् जायते इति। जन + डः।)
 भगुरुः। इति रत्नमाला ॥ शरे, पुं, यथा।
 शृङ्गाच्छरो जायते। इति संक्षिप्तसारकारक-
 पादः ॥ शृङ्गजाते, त्रि ॥
 शृङ्गवेरं, क्ली, (शृङ्गस्येव वेरं शरीरं यस्य।)
 भार्द्रकम्। इत्यमरः ॥ शृण्ठी। इति राधा-
 निर्घण्टः ॥ (यथा, सुश्रुते। १। ३८।
 “पिप्पलीमरीचशृङ्गवेराणि त्रिकटुकम् ॥”)
 मुहचण्डालपुत्रम्। यथा,—
 “मारुते गच्छ शोभं त्वमयोध्यां भरतं प्रति।
 जानोहि कुशलं कश्चित् जनो नृपतिमन्दिरं ॥
 शृङ्गवेरपुरं गत्वा ब्रूहि मित्रं गुहं मम।
 जानकीलक्ष्मणोपेतमागतं मां निवेदय ॥”
 इत्यध्यात्मरामायणे लङ्काकाण्डे १४ अध्यायः ॥
 शृङ्गवेरकं, क्ली, (शृङ्गवेरमेव। स्वार्थे कन्।)
 भार्द्रकम्। इति हेमचन्द्रः ॥
 शृङ्गवेराभमूलकः, पुं, (शृङ्गवेराभं मूलं यस्य।
 कन्।) एरका इति भावप्रकाशः ॥
 शृङ्गमूलः, पुं, (शृङ्गवत् मूलं यस्य।) शृङ्गाटकः।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 शृङ्गमोही, [न] पुं, (शृङ्गाय मन्मथोद्देहाय
 मोहयतीति। मुह + णिच् + णिनिः।) चम्पकः।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 शृङ्गला, स्त्री, (शृङ्गवत् लातीति। ला + कः।)
 भजशृङ्गी। इति शब्दचन्द्रिका ॥
 शृङ्गवान्, [त] पुं, (शृङ्गाणि सन्ति अर्ध्वेति।
 शृङ्ग + मतप्। मस्य वः।) कुर्वर्षयसौमा-
 पर्वतः। स तु दीर्घं ८०००० अशीतिसहस्र-
 योजनानि। प्रस्थे २००० हिसहस्रयोजनानि।
 विस्तारे तथैव। यथा,—
 “हिमवन्मूलात् निपथश्चास्य दक्षिणे।
 नीलः श्वेतश्च शृङ्गी च उत्तरे वर्षपर्वताः ॥
 लक्षप्रमाणौ द्वौ मध्यौ दशहोनास्तथा परेः
 सहस्रद्वितयोच्छ्रायास्तावद्विस्तारिणश्च ते ॥”
 इति विष्णुपुराणे २ पंचमे २ अध्यायः ॥
 लक्षप्रमाणौ द्वौ प्राक्पश्चिमतो दैर्घ्येण निपथ-
 नीलौ। यद्यपि जम्बूद्वीपमण्डलाकारस्य लक्ष-
 योजनप्रमाणत्वात्पश्चिमोच्छ्रायमेव मुख्यं लक्ष-
 प्रमाणत्वम्। निपथनीलौ तु तन्मध्यरेखातो
 दक्षिणतश्चोत्तरतश्च सप्तदशयोजनसहस्रान्तरि-
 तत्वादीपयन्तौ। तथापि स्थूलदृष्ट्या लक्ष-
 प्रमाणावित्युक्तम्। अपरे तु हेमकूटादयो दश-
 होना दशदशयन्तौः हेमकूटश्चेतौ नवतियोजन-
 सहस्रप्रमाणौ हिमवच्छृङ्गिणावशीतियोजन-
 प्रमाणौ। तदुक्तं वाराहे।
 “द्वीपस्य मण्डलोभावात् क्रासवृद्धौ प्रकीर्तिते ॥”
 इति तटीयायां श्रीधरस्वामी ॥
 भागवतमते दैर्घ्यं १०००० दशसहस्रयोजनानि

प्रस्थे २००० हिसहस्रयोजनानि। यथा।
 उत्तरोत्तरेणैलाहृतं नीलः श्वेतः शृङ्गवान् इति
 त्रयो रम्यकहरिणमयकुलूषां वर्षाणां मर्यादा-
 गिरयः प्रागायता उभयतः चारोदावधयो
 हिसहस्रयोजनपृथक् एकैकशः पूर्वस्मात् पूर्व-
 स्मादुत्तरोत्तरो दशांशाधिकं शिन दैर्घ्यं एव
 कृतम्। एवं दक्षिणेनैलाहृतं निषधो हेम-
 कूटो हिमालय इति प्रागायता यथा नीला-
 दयः। अयुतयोजनोत्सेधा हरिवर्षकिंपुरुष-
 भारतानां यथासंख्यम् ॥ इति श्रीभागवते ५
 स्कन्धे १६ अध्यायः ॥
 शृङ्गाटं, क्ली, (शृङ्गमूलकं भटतीति। भट् +
 भच्।) चतुष्पथम्। इति हेमचन्द्रः धरणिश्च ॥
 शृङ्गाटः, पुं, (शृङ्गवत् कण्टकं भटतीति।
 भट् + भच्।) जलकण्टकः। इति भूरि-
 प्रयोगनिकाण्डशेषी ॥ स्वादुकण्टकः। इति शब्द-
 रत्नावली ॥ कामाख्यादेशस्य पर्वतः। यथा,—
 “दीपवत्याः पूर्वतस्तु शृङ्गाटो नाम पर्वतः।
 तत्र भर्गस्य देवस्य लिङ्गमेकं प्रतिष्ठितम् ॥
 सरित् सुविहा तिस्रोता दक्षिणोदधिगामिनौ।
 शृङ्गाटकस्य सततं स्नन्ती प्राविपादतः।
 दक्षिणं सागरं याति भर्गस्य प्रियकारिणी ॥
 सलिले यो नरः स्नाति तिस्रोतायां नरोत्तमः।
 शृङ्गाटकं समारुह्य पूजयेत्तिष्ठन् शङ्करम् ॥
 स दीप्तकायः शुद्धात्मा प्राप्य कामानिहातुलान्।
 अन्ते भर्गश्च यं याति ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥”
 इति कालिकापुराणे ८२ अध्यायः ॥
 शृङ्गाटकं, क्ली, (शृङ्गाटमेव। स्वार्थे कन्।)
 चतुष्पथम्। इत्यमरः ॥ (यथा, रामायणे।
 २। ७१। ४५।
 “तां शून्यशृङ्गाटकवेश्मरण्यां
 रजोऽरुणहारकपाटयन्ताम् ॥”)
 जलज-लताफलविशेषः। पानिफल इति शिङ्गाडा
 इति च भाषा। तत्पर्यायः। जलसूचिः २
 संघाटिका ३ वारिकण्टकः ४। इति जटा-
 धरः ॥ शृङ्गाटः ५ वारिकुजकः ६। इति
 त्रिकाण्डशेषः ॥ क्षौरशृङ्गः ७ जलकण्टकः ८
 इति शब्दमाला ॥ शृङ्गाटकः ८ शृङ्गरुहः १०
 जलवल्ली ११ जलाशयः १२ शृङ्गकन्दः १३
 शृङ्गमूलः १४ विषाणी १५। अस्य गुणाः।
 शोणितपित्तहरत्वम्। लघुत्वम्। सरत्वम्।
 हृष्यतमत्वम्। विशेषात् त्रिदोषवातभ्रमशोफ-
 नाशित्वम्। रुचिप्रदत्वम्। मेहनदादौ हेतुलक्ष्णा
 इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च। गुरुत्वम्।
 विष्टम्भित्वम्। शीतलत्वञ्च। इति राजवल्लभः ॥
 खाद्याविशेषः। समूसा इति हिन्दी भाषा ॥
 यथा, भावप्रकाशे।
 “शुद्धमांसं तनुकृत्य कर्तितं स्वेदितं जले।
 लवङ्गं चिङ्गुसहितं लवणाद्र्कं संयुतम् ॥
 एलाजीरकधन्याकनिम्बरससमन्वितम् ॥
 घृते सगन्धे तदभृष्टं पूरणं प्रोच्यते बुधैः ॥
 शृङ्गाटकं समितया कृतं पूरणपूरितम्।

पुनः सर्पिषि संशुष्टं मांसं शृङ्गाटकं वदेत् ॥
 मांसं शृङ्गाटकं रुच्यं लक्षणं बलकृतं गुरु।
 वातपित्तहरं हृष्यं कफघ्नं वीर्यवर्धनम् ॥”
 शृङ्गाटकः, पुं, (शृङ्गाट एव। स्वार्थे कन्।) जल-
 कण्टकः। इति राजवल्लभः ॥
 शृङ्गारं, क्ली, (शृङ्गं प्राधान्यं ऋच्छतीति। ऋ +
 णच्।) लवङ्गम्। सिन्दूरम्। चूर्णम्। इति
 मेदिनी ॥ भार्द्रकम्। इति शब्दचन्द्रिका ॥
 कालागुरुः। इति राजनिर्घण्टः ॥
 शृङ्गारः, पुं, (शृङ्गं कामोद्देकं ऋच्छतीति। ऋ
 गती + “कर्मणश्च।” ३। २। १ इत्यण्। यद्वा,
 शृङ्गं हिंसायाम् + “शृङ्गारशृङ्गारौ।” उणा०
 ३। १३६। इति आरन्प्रत्ययेन साधुः।)
 सुरतः। नाट्यरसः। गंजभूषणम्। इति
 मेदिनी ॥ * नाट्यरसस्य लक्षणं यथा,—
 “पुंसः स्त्रियां स्त्रियाः पुंसि संयोगं प्रति या
 सृष्टा।
 स शृङ्गार इति ख्यातो रतिक्रीडादिकारणम् ॥”
 इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 प्रपि च।
 “शृङ्गं हि मन्मथोद्देहस्तदागमनहेतुकः।
 उत्तमप्रकृतिप्रायो रसः शृङ्गार इत्यतः ॥
 परोढां वर्जयित्वात्र वैश्याद्याननुरागिणीम्।
 आलम्बनं नायिकाः स्युर्दक्षिणाद्याश्च नायकाः ॥
 चन्द्रचन्दनरोलम्बकृताद्यद्वीपनं मतम्।
 भूविचेपकटाक्षादिरनुभावः प्रकीर्तितः ॥
 त्यक्तो ग्रामरणात्यजगुप्साव्यभिचारिणः।
 स्थायी भावो रतिः श्यामवर्णीऽयं विष्णुदेवतः ॥”
 स च द्विधा। विप्रलम्भः संभोगश्च। इति
 साहित्यदर्पणम् ॥ अन्यत् मेयुनगण्डे द्रष्ट-
 व्यम् ॥ * शृङ्गारादिभङ्गः नरको यथा,—
 “शृङ्गाराहारनिद्राणां यत्र भङ्गं करोति च।
 स त्रजेत् कालसूत्रञ्च स्वामिनश्च विशेषतः ॥”
 इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ४२ अध्यायः ॥
 शृङ्गारकं, क्ली, (शृङ्गारमेव। स्वार्थे कन्।)
 सिन्दूरम्। इति राजनिर्घण्टः ॥ शृङ्गविशिष्टे,
 त्रि। शृङ्गशब्दात् “शृङ्गहन्ताभ्यामारकन्
 वक्तव्यः।” ५। २। १२२। इत्यस्य वार्तिकोक्त्या
 आरकन्प्रत्ययेन निष्पन्नः। इति सिद्धान्त-
 कौमुदी ॥ स्वार्थे के शृङ्गारश्च तत्र पुं ॥
 शृङ्गारभूषणं, क्ली, (शृङ्गारस्य भूषणम्।)
 सिन्दूरम्। इति हेमचन्द्रः ॥
 शृङ्गारयोनिः, पुं, (शृङ्गारे योनिरुत्पत्तिर्यस्य।)
 कामदेवः। इति हलायुधहेमचन्द्रौ ॥
 शृङ्गारी, [न] पुं, (शृङ्गारोऽस्यास्तीति। इनिः।)
 पूगः। गजः। सशृङ्गारः। सुवेशः। इति
 मेदिनी ॥ माणिक्यम्। इति राजनिर्घण्टः ॥
 शृङ्गिः, स्त्री, मत्सरविशेषः। शिङ्गीमाह इति
 भाषा। यथा,—
 “मद्गुरुरस्यप्रिया शृङ्गी शृङ्गिरित्यपि कुत्रचित्
 स्यादप्रिया मद्गुरुरसीति च नामहयम् कचित् ॥”
 इति शब्दरत्नावली ॥